

**ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΔΟΚΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΔΥΣΣΕΑ
ΟΔΥΣΣΕΙΑ, Θ 61-92**

[ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ](#)

Πάνω στην ώρα φάνηκε κι ο κήρυκας, τον τιμημένο οδηγώντας
αιιδό, που τον εσφράγισε η Μούσα με την εύνοιά της,
αντιχαρίζοντας ωστόσο με το καλό μαζί και το κακό·
του στέρησε το φως των ομμάτων, για να του δώσει
το γλυκό τραγούδι.

Τότε τον έβαλε ο Ποντόνοος σ' άνετο κάθισμα, συναρμοσμένο
μ' αργυρά καρφιά, στο μέσο των συνδαιτυμόνων,
αφού το στήριξε σε μια ψηλή κολόνα.

Ύστερα τη μελωδική κιθάρα κρέμασε ο κήρυκας σε ξύλινο καρφί,
πάνω από το κεφάλι του αιιδού, και του εξήγησε πώς να τη φτάσει,
έπειτα έσυρε μπροστά του τραπέζι όμορφο μ' ένα πανέρι,
του πρόσφερε μια κούπα με κρασί,
να πει όσο τραβούσε η όρεξή του.

Άπλωσαν τότε όλοι τους τα χέρια στο έτοιμο φαγητό·
κι όταν ο πόθος τους κορέστηκε για το φαΐ, για το πιυτό,
η Μούσα παρακίνησε τον αιιδό να ψάλει κατορθώματα
γενναίων ανδρών, απ' το τραγούδι εκείνο που ανέβηκεν η δόξα του
στα ύψη του ουρανού:

Πώς φιλονίκησαν ο Οδυσσέας κι ο Πηλείδης Αχιλλέας,
το πώς αντάλλαξαν σε γιορτινό τραπέζι με θυσίες θεών
λόγια βαριά· και πώς εντούτοις ο Αγαμέμνων, πρώτος στρατηγός,
χάρηκε μέσα του, που οι άριστοι των Αχαιών τώρα φιλονικούσαν
τέτοιο χρησμό τού είχε δώσει ο Φοίβος, έτσι του μίλησε
στην ιερή Πυθώ ο Απόλλων, τότε που πάτησε το πέτρινο κατώφλι
χρησμό γυρεύοντας· ήταν ακόμη στην αρχή του το κακό
που κύλησε σε Δαναούς και Τρώες, όπως ο μέγας Δίας
το όρισε με τη βουλή του.

Καθώς τραγούδαγε ο φημισμένος αιιδός, ο Οδυσσέας με τα δυο του χέρια
πιάνει το πορφυρό του πανωφόρι, το 'φερε πάνω απ' το κεφάλι του
καλύπτοντας το ωραίο του πρόσωπο·
από ντροπή μπροστά στους Φαίακες, που βούρκωσαν τα μάτια του
κι έτρεχε ασταμάτητο το δάκρυ.

Μετάφραση Δ. Ν. Μαρωνίτης

Francesco Hayez (1791–1882), *Ο Οδυσσεύς στο παλάτι του Αλκίνοου* (1814-5).

Πηγή: Wikipedia.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΕΤΣΑΚΟΣ

ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΕΤΣΑΚΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΕΤΣΑΚΟΣ